

Grundtvig-arkivet fasc.: 208.6.

Registreret af: GAd. /6 1958.

Evt. enhedens nr.: 6.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

Brudstykke af udkast til fortale (til 1. bd. af "Danne-Virke"?) Se også fasc. 208, nr. 11 og 13.

Antal sider: 4½.

Antal blade: 12r - 14r.

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): hvidt; vmk.: C & I H

7. Ms.' første linie: Men dog lader mig have min Troe for mig selv,

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: see og kiende.

4. Ortografi: talde; bekjæmpet; vedkiende.

9. Tryk el. benyttelse: utrykt.

5. Andre ydre kriterier: ...

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.): ...

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er): ...

11. Nr. i bibliografien: ...

12. Indholdsregist:

Synes at være sidste halvdel af en fortale til (første bind?) af tidsskriftet "Danne-Virke". Der findes dog ingen direkte overensstemmelser med nogle af ^{de} 4 trykte fortaler til de 4 bind.

Gr. kræver tolerance af sine åndelige modstandere - og meningsfrihed. Det er hans oprigtige mening, at "Videnskabelighed og Kunst er i Vilderede, at Poesien for det meste tillyves eller misbruges, at Historien er ved den anvendte Kritik mere formørket end oplyst, og at Pragmatikerne kun har lært os, hvor naragtig de vilde baaret sig ad, ifald de havde været vor Herre, eller skulde udrettet de Bedrifter (bl. 12r), de vilde forklare uden at forstaa dem, at Pædagogerne have snakket som Børn og Philosopherne, for ei at tale om Theologerne, glemt hvad de heed, at Tungemaalene ere uvne forvirrede langt værre end fordem ved Babel og at Philosophemerne om deres Oprindelse er (et) ganske anderledes Eventyr, end Man har fortalt os om den gamle Mening, og saa fremdeles..."

Gr. imødeser roligt muligheden af at blive beskyldt for at være selv-

klog og storagtig og på engang "den crasseste Bigot og den argeste Fritænkter". Han bestrider kun meninger, der er så unge, at "de knap have Duun paa Hagen", hvorimod hans modstandere erklærer "gamle, ærværdige, tusindaarige Meninger for Snak og Tant" -(bl. 12v).

Satiriserer over tanken om, at børn skulde være klogere end forældrene. Han har i sinde at "bruge den Fornuft jeg tog til Fange", ikke for at slå den ihjel, "som jo var et rent Selvmord", men til at nøde den til "at gaa i Skole og lære om igien, før den gav sit Ord i Laget med" - (bl. 13r).

Man må tugte Gr. "med Fornuft-Grunde, hvis der ikke skal skee den store Ulykke at Folk omsider troe jeg har Ret, siden Man i en saa oplyst Tid maa tye til Gammelstrands-Krigskonst og Matroskneb og deslige for at binde en Mund, en eneste Syllogisme jo maatte kunne tømme, hvis Tiden har Ret."

Gr. nævner, at tidsskriftet står åbent "for enhver Røst, som jeg anseer for christelig...med mit Vidende skal vist ikke eet uchristeligt Ord komme derind uden for at slaaes ihjel" (bl. 13v).

Gr. er ingen "Maanedes-Due" og må derfor med hensyn til hefternes udgivelse sætte "Datum in blanco" ... "naar jeg har Stykker af blandet Indhold som jeg har Tid og Lyst til at meddele, da udkommer der et Hefte..."

Slutningen her kunde minde en smule om slutningen på den trykte fortale til 1. bind, 1816, p. XIV (dateret 19. oktober 1816).

Datering: muligvis oktober 1816.